

Ο ΔΟΥΞ ΤΟΥ ΩΜΑΛ

Ο Έρρίκος-Ευγένιος-Φίλιππος-Λουδοβίκος, δούξ του Ωμαλ, πρίγκιψ της οικογενείας του Όρλεάν, γεννηθείς εν Παρίσις την 16 Ιανουαρίου 1822, είναι ο τέταρτος υιός του βασιλέως των Γάλλων Λουδοβίκου-Φιλίππου και της βασίλισσης Μαρίας-Αμαλίας. Όπως οι αδελφοί αυτού, εσπούδασεν εις τὰ δημόσια σχολεῖα καὶ ἤρξατο τὸ στρατιωτικὸν στάδιον του δεκαεπταετῆς ὡς κατώτερος ἀξιωματικός. Τὸ 1840 ἀπῆλθεν εἰς Ἀλγερίαν, ὅπου διακρίθει εἰς πολλὰς μάχας καὶ ἐστρατείας, προήχθη βαθμὸν εἰς ἀντιστράτηγον τὸ 1843 μετὰ τὴν περιφημὸν ἄλυσιν τοῦ στρατοπέδου τοῦ Ἑμίρου Ἀβδὲλ-Καδὲρ λαμπρὸν κατόρθωμα, ὅπερ ἀπεικόνισεν ἡ ἀθάνατος γραφὶς τοῦ Horace Vernet. Τὸ 1844 ἀνυμφεύθη τὴν ἐκ Βουρβόνων νεαπολιτανὴν πριγκηπέσσαν Μαρίαν-Καρολίναν. Τὸ 1847 διορίσθη Γενικὸς Διοικητὴς τῆς Ἀλγερίας, καὶ εἰς τὴν θέσιν ταύτην εὕρετο, ὅτε ἐξεργάγη ἡ κατὰ τοῦ πατρὸς του ἐπανάστασις τὸ 1848. Μετέβη τότε ἐξ Ἀλγερίας εἰς Ἀγγλίαν, ὅπου ἀποκατέστη.

Ο δούξ τοῦ Ωμαλ, οὗ διεκόπη τὸ τότε λαμπρὸν δι' αὐτὸν προσιωζόμενον στρατιωτικὸν στάδιον, ἐπεδόθη εἰς τὴν καλλιέργειαν τῶν γραμμάτων, θεωρεῖται δ' ἐκ τῶν θαμίμων Γάλλων λογαγράφων, πολλὰ ἐκδοὺς ἔργα ἱστορικὰ καὶ πολιτικὰ πολλοῦ λόγου ἄξια. Μετὰ τὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1870, γενόμενος ἀντιπρόσωπος τοῦ ἔθνους καὶ στρατηγὸς ἐν ἐνεργείᾳ, διεκρίθη καὶ ἀπὸ τοῦ βήματος καὶ ὡς πρόσωπον ὁρῶν ἐν τῇ ἀνοργανώσει τοῦ Γαλλικοῦ στρατοῦ.

Ο δούξ τοῦ Ωμαλ ἐξελέγη τὸ 1871 μέλος τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας.

Ο δούξ εἶνε πλουσιώτατος καὶ ἀκλῆρος, διότι ἀμφότεροι οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἀπέθανον εἰς τὴν ἀκμὴν τῆς νεότητος.

Τὸ 1863 ἐγένετο λόγος περὶ αὐτοῦ διὰ τὸν θρόνον τῆς Ἑλλάδος καὶ ἔλαβε καὶ τινὰς ψήφους, καίτοι εὐθὺς εἶχεν ἀποκρούσει τὴν ἰδέαν τοιαύτης ὑποψηφιότητος.

ΒΟΥΛΗ ΕΑΡΙΝΗ

Αἱ λάλοι χειλίδες δὲν ἦλθον ἀκόμη, τοῦλάχιστον δὲν ἀνήγγειλαν τὴν ἔλευσιν των αἱ λάλοι ἐφημερίδες, ἦλθον ὅμως οἱ βουλευταὶ οἱ λάλοι ὁμοῦ καὶ οἱ ἄλλοι καὶ ὁ Παπαγιαννακόπουλος καὶ ὁ κ. Καφεζόγλους καὶ ὁ κ. Τζάνες καὶ ὁ κ. Ἀλαμάνος.

Βουλὴ ἐαρινὴ ἔχει τι τὸ παράξενον. Ἡ Βουλὴ πάντοτε προϋποθέτει χειμῶνα· τὴν φύσιν πενθοῦσαν καὶ τὸν Δηλιγιάννην θρηνολογοῦντα, τὸν οὐρανὸν βροντῶντα καὶ τὸν Τρικουπὴν ἀγορεύοντα, τὴν βροχὴν πίπτουσαν μονοτόνως καὶ τὸν Σωτηρόπουλον ἀρμαθιάζοντα ἀριθμούς, τὰ σύννεφα εἰς τὴν ἀτμοσφαῖραν καὶ τὸν Χατζόπουλον ἐπὶ τοῦ βήματος.

Διὰ τοῦτο καὶ ἡ σύνοδος αὕτη λέγεται ἔκτακτος. Οἱ βουλευταὶ συνέρχονται πρὸς ὠρισμένον σοβαρὸν σκοπὸν· πρώτην ἴσως φορὰν θὰ ἐργασθῶσιν ὡς πατέρες τοῦ ἔθνους, διότι πρόκειται νὰ προικίσωσι τὰ τέκνα τοῦ ἔθνους, δηλαδὴ τὰ τέκνα τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων. Ἄν περισσεύσῃ εἰς αὐτοὺς καιρὸς θὰ προικίσουν ἴσως καὶ τὴν χώραν μὲ σιδηροδρόμους καὶ ἄλλα σημαντικὰ δημόσια ἔργα.

Εἶνε τὸσον ἔκτακτος ἡ Βουλὴ, ὥστε ὅλα τὰ παλαιὰ στοιχεῖα τὰ λαμπρύνοντα τὴν ἱστορίαν της, ἔσπευσαν ὡς ἐκ συνθήματος νὰ παρευρεθῶσι κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν της. Καὶ ἐθεάθη ἡ κυρία Ροζοῦ, ἡ ἰσόβιος παιδαγωγὸς τῆς Βουλῆς καταβάσασα ἀπὸ τοῦ θρόνου τοῦ θεωρείου της καὶ καθήσασα εἰς τὰ ἐδῶλια τῆς ἀντιπολιτεύσεως καὶ ὁ τηλεβόας Στεφανίδης χαριεντιζόμενος μετ' αὐτῆς καὶ εἰς μιαν γωνίαν ὁ Σταμούλης...

Εἶνε τὸσον ἔκτακτος, ὥστε ὡς λέγεται θὰ ἐπικρατήσῃ γαλήνη κατὰ τὴν βραχεῖαν διάρκειάν της. Ἐν ἡμέραις

νηστείας ὁ Δηλιγιάννης δὲν θὰ γεύεται ἀκατάπαυστα καὶ θὰ ἐνθυμηθῇ, ὅτι ἂν οἱ πασχάλιοι τοῦ λόγου εἶνε τὸσον δύσπεπτοι, οἱ σαρακοστιανοὶ τοῦ κατὰ γράμμα δὲν θὰ χωνεύωνται. Ἐν ἡμέραις δὲ καλοκαιρίας ἐαρινῆς ὁ Βαλσαμάκης θ' ἀφίγη τὸ ἐπανωφόριόν του εἰς τὸ ξενοδοχεῖον καὶ ὁ Σάκκης δὲν θὰ λαμβάνῃ μαζί του τὴν ὀμβρέλλαν του, ὥστε θὰ λείπῃ μίᾳ ἀφορμῇ καὶ ἐν ὅπλῳ πρὸς κοινοβουλευτικούς ἀγῶνας.

Ἄλλ' ἂν πάλιν ἡ θέα τοῦ πρασινίζοντος εἰς τοὺς ἀγρούς χόρτου κεντήσῃ τὴν ὄρεξιν τῶν βουλευτῶν τὴν Ἀντιπολιτεύσεως ν' ἀρχίσωσι τὸν ἀκάθιστον ὕμνον τοῦ χόρτου ;...

Ἄν ἡ θέα τῶν χλοαζόντων εἰς τὴν πεδιάδα σπαρτῶν ὑπενθυμίῃ εἰς αὐτοὺς τὸν Σπάρταλην ;

Ἄν τὸ μῆκος τῶν ἐαρινῶν ἡμερῶν ἐπαναφέρῃ εἰς τὴν μνήμην των τὸν ἀτελεύτητον ἐκείνον κατὰδικον τοῦ ὁποίου ἀδυνατῶ νὰ γράψω ὀλόκληρον τὸ ὄνομα ;

Ἄν αἱ τακεραὶ ἀκτῖνες τοῦ Ἡλίου τῆς ἀνοιξέως ἐρεθίσωσι τὸν ὑστερισμὸν τοῦ Λεβίδου καὶ ἐνθυμηθῇ πάλιν τὸν Τάκην ;

Τῇ ἀληθείᾳ εἶνε φρίκη νὰ τὸ ἀναλογισθῇ τις καὶ εἶνε ἐπ' ἀνάγκης νὰ δεώμεθα ὅλοι πρὸς τὸν Ὑψιστον ὅπως δώσῃ ἀδυναμίαν εἰς τὰ φωνητικὰ ὄργανα τοῦ κ. Χατζοπούλου, τοῦ κ. Καραπάνου, τοῦ κ. Λεβίδου κλπ. δύναμιν εἰς τὸν βραχίονα τοῦ κ. Κοκκέβη καὶ ὑπομονὴν περισσὴν εἰς τὸ τετραμελὲς ὑπουργεῖον διὰ νὰ παραβλέπῃ μερικὰ ἄτοπα, πρᾶγμα εὐκόλον εἰς αὐτὴν, ἀφοῦ τῆς λείπει τώρα ἓνα μάτι.

Ἄν αἱ εὐχαὶ μας αὐταὶ εἰσακουσθῶσι καὶ ἡ Θεία χάρις, ἥτις δὲν ὑπάγεται εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ κ. Βουλπιώτου, κατέλθῃ ἐπὶ τὴν Βουλὴν καὶ ἡ ἐργασία της ἐξακολουθήσῃ τακτικῇ, τότε αὕτη ἡ σύνοδος πραγματικῶς θὰ εἶνε ἔκτακτος.

Ἡρώδης ὁ Ἀττικὸς

ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΣΑΡΑΚΟΣΤΙΑΝΗ

Καὶ ἡ Κυβέρνησίς μας, Χριστιανοί,
Ἐγείρε τώρα Σαρακοστιανή.
Τέσσαρες ὑπουργοὶ μένουσ' ἐς τὸ πόδι
Κι' ἀποτελοῦν αὐτοὶ ἐν... ὁ κ τ α π ὅ δ ι.

Ἀξενάου

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Μεταξὺ τῶν συλληφθέντων ἐσχάτως ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας μας ἀναφέρουσιν αἱ ἐφημερίδες, ὅτι ἦσαν καὶ τινες ἱερεῖς Χαλδαῖοι. Ἡ παρουσία αὐτῆ τῶν Χαλδαίων εἰς τὴν πόλιν μας εἶνε σημεῖον ἀλάνθαστον, ὅτι ἐπαπειλεῖται εἰς αὐτὴν νέα πυρροποιία.

✱

Διὰ νόμου προσεχῶς ψηφισθησομένου κηρύσσεται «τὸ ἀκατάσχετον τῶν χρεῶν τοῦ δήμου Ἀθηναίων». Καλὸν